

Tomáš Rychlý, soudce Nejvyššího správního soudu České republiky (NSS), přednesl příspěvek s tématem „Soudce na sociální síti – mlčeti zlato?“

Nejprve se představil a zdůraznil, že v letech 1992 až 1997 pracoval jako novinář a zabýval se mj. otázkami justice. Po 20 letech v komerční advokacii se stal soudcem NSS. I jako soudce několikrát ročně publikuje své názory na témata justice a právního státu v denících Právo a Lidové noviny a je aktivní na sociální síti LinkedIn (2 000+ sledujících).

Poté porovnal omezení veřejných projevů advokáta a soudce. Shodné rysy spatřoval v požadavcích na důstojnost, profesionalitu a odstup od politických témat. Zdůraznil, že advokát je veden snahou zachovat se neutrálně ke klientům a nedotknout se jejich zájmů. U soudce jsou podle něj vyšší požadavky na důstojnost projevu vzhledem k tomu, že soudce vykonává autoritu svěřenou ústavou a zákonem. Též poukázal na zájem na objektivitě rozhodování, jenž by měl vést ke zdrženlivosti soudce při vyslovování „tvrdých“, hodnotových názorů na otázky, které mohou být v budoucnu předmětem rozhodování soudu.

Dále uvedl, že s ohledem na princip transparentnosti zveřejnil svoje zásady pro chování na sociální síti. Mezi tyto zásady patří nekomentování politických otázek (vyjma záležitostí justice a právního státu), omezený význam „lajku“ jiného příspěvku (tj. ten neznamená 100 % souhlas s daným příspěvkem), avizoval v těchto zásadách nemožnost diskutovat věci nerozhodnuté a související otázky, a zdůraznil, že pokud publikuje určité rozhodnutí, jde o jeho ryze subjektivní výběr. Případné „anotace“ rozhodnutí či jiné příspěvky vyjadřují subjektivní názory autora, které nesmějí být připsány NSS.

Co se týče formy, Tomáš Rychlý uvedl, že na sociálních sítích neužívá ironii, nadsázku a nevyjadřuje emoce, proto ani neužívá emotikony. Na případné kritické komentáře se snaží reagovat zdvořile, neutrálně a s užitím citace z odůvodnění příslušného rozhodnutí.

V diskusi zazněly otázky k motivaci pro tuto aktivitu – Tomáš Rychlý uvedl, že motivací je rozumně propagovat rozhodovací činnost NSS, ale také udržet určitý profesionální kontakt s právnickou veřejností (neboť většina sledujících jsou právníci/právníčky) a přispět k odborné diskusi. Diskutující na konferenci též vyjádřili pochybnosti o tom, do jaké míry soudce má a může vysvětlovat svoje rozhodnutí (ve věci, v níž je soudcem-zpravodajem).

Tomáš Rychlý se vyslovil pro to, aby soudce svoje rozhodnutí vysvětlit mohl, resp. by některá rozhodnutí vysvětlovat měl, neboť soudy (zejména správní soudy) často rozhodují o složitých, „technických“ otázkách a taková rozhodnutí je třeba jednoduše prezentovat pro potřeby laické veřejnosti. Poukázal též na to, že novináři mají jiný zájem než soudci, v zásadě usilují o to získat zprávu, která je pro čtenáře co nejatraktivnější. Soudce naopak usiluje o korektní komunikaci rozhodnutí soudu. V komunikaci s médii je tak třeba „vážit každé slovo“.